

derfor Loven giver Ret til at søge Domstolene, have fri Proces for derigjennem at faae afgjort ethvert Invalidespørgsmaal. Dette er imidlertid ikke det, som jeg anser for at være Hovedpunkterne i det, der er fremsført. Hvad jeg meget bestemt maa advare imod er, at man vil følge det Forslag, der fremkom fra det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds om, at Invalidforsørgelsen skulde beholdes uden Hensyn til, om Invaliden ved at anvendes i Statens Tjeneste havde en Indtægt, der betydelig oversteg Forsørgelsen. Efter Loven af 20de November 1876 er der jo først Tale derom, naar Lønnen 1½ Gang overstiger Forsørgelsen. Jeg skal bemærke herom, at Invalidforsørgelse jo gives til Erstatning for bortfalden eller svækket Arbejdsevne. Fordi imidlertid Arbejdsevnen i sin Helhed almindelig taget er svækket, udelukkes jo der ved ingenlunde, at den svækkede Person i visse enkelte Retninger kan anvendes saaledes, at han derved kan erhverve og erhverve betydeligt. Naar nu altsaa Staten finder en saadan Anvendelse for en Invalid, en Mand, hvis Helbred i det Hele taget er svækket ved Krigstjenesten, og lønner ham med mindst 1½ Gange det, der tilkommer ham i Forsørgelse, saa forekommer det mig dog, at være selvfølgeligt, at Invalidforsørgelsen bortfalder. Jeg ser heller ikke ret, hvorledes man saa vilde komme til at staa lige overfor dem, som vedblive at tjene Staten som Militære; medens de dog utvivlsomt ere Invalider i almindelig Forstand, det vil sige Personer, hvis almindelige Arbejdsevne er svækket, og det kan jo ikke nægtes at være Tilfældet med den Mand, der f. Ex. har mistet en Arm; vi have jo set Militære vedblive at tjene, skjøndt de have haft denne Bestadigelse. Det maa altsaa være det ærede Medlems Mening, at vedkommende Kapitain, Oberst eller General foruden sin Løn tillige skulde have Invalidforsørgelse, men det forekommer mig egentlig ikke at stemme med hele Systemet i vor Invalidelov. En anden Sag er det, naar Invalidforsørgelsen i Stedet for at være en Marsforsørgelse ligesom var en Erstatning for den og den Legemsbestadigelse, som Vedkommende havde lidt i Krigen, altsaa en Erstatning for en mistet Arm, et mistet Ben, et vist Saar o. s. v., det vilde være en anden Sag, men som vor Invalidforsørgelse er, nemlig en Marsforsørgelse for Invalider, forekommer det mig, at man umulig kan gjøre gjældende, at Invaliden foruden Lønnen for den Gjerning, han udfører i Statens Tjeneste, tillige skulde have en Ekstraforsørgelse som Invalid. — Naar

det af en æret Taler blev gjort gjældende, at man i ethvert Tilfælde ikke maatte udelukke dem, som i dette Dødblik mente at kunne have noget Krav, fra at kunne gjøre dette gjældende ved Domstolene, men at de skulde i hvert Fald i en vis Tid have denne Ret, saa vil jeg spørge, om det er det ærede Medlems Mening, at en saadan Ret vedvarende skulde tilkomme Enhver, der indtil nu overhovedet har gjort Militærtjeneste, eller om det ærede Medlems Mening var, at den kun skulde tilkomme dem, der havde tjent i vore foregaaende Krige, eller endnu mere begrændset dem, der i vore foregaaende Krige havde modtaget paavisselige Legemsbestadigelse eller endnu mere begrændset dem, der efter en Gang at have været anerkjendte som Invalider dog senere vare bleve unddragne Forsørgelsen. Det vilde for mig gjøre en meget stor Forskjel med Hensyn til den Maaade, hvorpaa jeg maatte stille mig til den Tanke, hvilket Omfang en saadan Afgang til at søge Domstolene har. Der er ogsaa for mig noget Tiltalende i den Tanke at give en Frist, inden hvilken Vedkommende, der mener sig at have en Ret, skulle gjøre den gjældende ved Domstolene, inden de nye Bestemmelser indtræde; men det forekommer mig nok: At ville føre den Tanke ud i Livet paa den Maaade, som er antydet, ved at udstede en Generalopfordring til alle endnu Levende, der overhovedet have været i Krigstjeneste, om at anlægge Sag, naar de tro, at der kunde være nogen som helst Anledning dertil, og over i Albet give fri Proces — det kunde føre meget vidt.

Jeg skal slutte, som jeg begyndte, med at anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling i dette Thing, særlig af Hensyn til Invalidernes eller de formentlige Invaliders egen Interesse. Naar man har villet sige, at det er let forstaaeligt, at Administrationen ønsker det, maa jeg dog tillade mig dertil at bemærke, at jeg paa ingen Maaade er af den Mening; thi Intet vil netop være bekvemmere for Administrationen end at gaa tilbage til den gamle Forstaaelse, nemlig at lade den, der kan føre juridisk Bevis, tilkomme der Forsørgelse; Intet vil være bekvemmere for Administrationen. Altsaa, det er den fuldstændigste Bidsfarelse, at dette Lovforslag særlig er i Administrationens Interesse; nei, det er i Invalidernes Interesse, i deres velforstaaede Interesse.

Formanden (H og Sbr o): Det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Beth) har begjæret Ordet for tredje Gang.